

РЕШЕНИЕ

№ 112

гр. Пловдив, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Георги В. Чамбов

Членове: Радка Д. Чолакова
Антония К. Роглева

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
като разгледа докладваното от Радка Д. Чолакова Въззивно търговско дело
№ 20245001000058 по описа за 2024 година

намери следното:

Производство по чл.258 от ГПК.

Въззивното производство е образувано по подадена въззивна жалба от Д. Г. П., срещу решение №168 от 05.05.2023 г. по търг.дело №538/2023 на Окръжен съд Пловдив.

С обжалваното решение Д. Г. П. е осъдена да заплати, на основание чл.57,ал.2 от ЗЗД, на П.-** ЕООД – в несъстоятелност, ЕИК *****, представлявано от синдика С. М. Ж., сумата от 284 354 лв., представляваща равностойността на следните недвижими имоти: СОС с идентификатор *****, СОС с идентификатор ***** и СОС с идентификатор *****, които не могат да бъдат върнати в масата на несъстоятелността, поради отчуждаването им, след предявяване на отменителни иски по чл.647,ал.1,т.3 от ТЗ, уважени с влязло в сила решение по т.д.№189/2019 на ПОС, ведно със законната лихва от 20.09.2022 г. до окончателното изплащане на сумата. С решението е присъдена и ДТ в полза на ПОС.

Жалбоподателят Д. Г. П. не е съгласна с така постановеното осъдително решение, като го счита за неправилно, издадено в протИ.речие на материалния закон, при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Изложила е аргументи срещу извода на съда, че се е увеличило имуществото и с номиналната стойност на записаните акции, получени като насрещна престация срещу внесената непарична вноска, която стойност е равна на паричната оценка на част от имотите, описани в исковата молба и апортирани в търговското дружество В.-** АД, а именно: 284 354 лв. Счита, че не е получила насрещна престация срещу апортната вноска, както и не се установява с какво реално се е увеличило имуществото и – паричният еквивалент на правата на записаните акции. Моли да се отмени решението и отхвърли предявения иск.

Срещу въззивната жалба е постъпил отговор от С. Ж. – синдик на дружеството П.-** ЕООД – в несъстоятелност, с който се счита същата за неоснователна. Не е съгласна с изложените аргументи. Моли да се потвърди решението.

Съдът, след като се запозна с акта, предмет на обжалване, наведените оплаквания, както и след преценка на събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Първоинстанционното решение е връчено на жалбоподателя на 18.05.2023 г., а въззивната жалба е подадена на 01.06.2023 г., което е в двуседмичен срок от връчване на решението. Ето защо, тя е депозирана в срок съгласно чл.275 от ГПК, както и от надлежна страна срещу подлежащ на въззивно обжалване валиден съдебен акт. Следва да се разгледа по същество.

Предмет на делото е осъдителен иск с основание по чл.57, ал.2, изр.2 от ЗЗД за заплащане на сумата 284 314 лв., представляваща общата парична стойност на имотите, които не могат да бъдат върнати в масата на несъстоятелността, поради отчуждаването им.

Ищецът – дружество в несъстоятелност, чрез назначения синдик, се позовава на влязло в сила решение по търг.дело №189/2019 г. на ПОС, съгласно което е обявен за недействителен по отношение на кредиторите на несъстоятелността, на основание чл.647, ал.1, т.3 от ТЗ, договор от 25.01.2017 г., сключен под формата на нотариален акт №**, том ***, рег.№**, дело №**/2017 г. на нотариус Б.Т., с който П.-** ЕООД, действащо дружество чрез

управителя си С.М., е продал на Д. П. недвижими имоти – 3 бр., описани в исковата молба, както и е осъдена Д. П. да върне недвижимите имоти в масата на несъстоятелността. Решението е влязло в сила на 30.04.2022 г.

Твърди, че след завеждане на делото по чл.647,ал.1,т.3 от ТЗ ответникът Д. П. е отчуждила недвижимите имоти чрез апорт на същите в дружеството В.-** АД и следователно няма как да ги върне в масата на несъстоятелността. Посочва, че подлежащите на връщане имоти са отчуждени възмездно в полза на трето лице с протИ.поставими права преди вписване на исковата молба, поради което следва да се върне сумата, която е получена срещу собствеността на имотите. Поради това се предявява осъдителния иск за връщане на онова, с което се е възползвала към 22.03.2019 г. – датата на провеждане на ОСА за увеличаване на капитала на дружеството чрез вносяне на непарична вноска от Д. П. – процесните недвижими имоти с цени по заключението на вещи лица, назначени от АВ.

Ответникът оспорва иска в отговора срещу исковата молба. Посочва, че с прехвърляне собствеността на посочените вещи не е получила парична престация и имуществото и не се е увеличило реално с процесната сума. Оспорва да е получила суми срещу прехвърлянето на собствеността, че равностойността на имотите е процесната претендирана стойност, че се е възползвала с процесната сума.

По делото е приложено влязлото в сила решение на 30.04.2022 г., вписано в СВ на 16.06.2022 г., с което са уважени срещу ответницата исковете по чл.647,ал.1,т.3 от ТЗ и по чл.108 от ЗС относно процесните три имота - СОС с идентификатор *****, СОС с идентификатор ***** и СОС с идентификатор *****. Видно от приложената първа страница на исковата молба, по което е постановено посоченото решение, същата е подадена на 12.03.2019 г., вписана в СВ на 30.08.2019 г.

Представен е и протокол на извънредно ОСА на дружеството В.-** АД от 22.03.2019 г., с която е прието решение за ефективно увеличаване на капитала на дружеството от 50 000 на 740 200 лв., чрез емитиране на нови 6902 налични поименни акции с номинал от по 100 лв. всяка, като целият брой акции ще бъде променен от 500 бр. с номинал от по 100 лв. всяка на 7 402 бл. с номинал от по 100 лв. всяка, чрез внасяне на непарична вноска от

страна на Д. П., описаните недвижими имоти с посочена цена на обща стойност 690 200 лв., съобразно заключение на вещи лица, назначени от АВ. Срещу непаричната си вноска в капитала на дружеството Д. П. е придобила и записала всички новоемитирани 6902 обикновени поименни налични акции. Апортът е вписан на 01.04.2019 г

Приложено е и заключението на вещите лица на основание чл.72,ал.2 от ТЗ, от което се установява, че процесните недвижими имоти са част от апортираните имоти с обща стойност 690 200 лв., както и тяхната цена – 47 927 лв., 39 113 лв., 197 314 лв., общо 284 314 лв.

Въз основа на така изразените становища от страните и събрани доказателства следва да се прецени основателността на разпоредбата на чл.57,ал.2, изр.второ от ЗЗД. Законодателят е предвидил, че ако подлежащата на връщане вещ погине след поканата или получателят я е отчуждил, след като е узнал, че я държи без основание, тъй дължи действителната и стойност или получената цена за нея, когато последната е по-висока. Но ако вещта е погинала или ако получателят и я е отчуждил преди поканата в съответствие с изр.второ, тъй дължи само онова, от което се е възползвал, с изключение на плодовете. Страните не спорят относно установените фактически обстоятелства по делото, посочени по-горе, а само относно дължимостта на процесната сума и нейния размер, има ли възползване от страна на ответницата в конкретния случай. Видно от значението на думата „възползвам се“, то е равнозначно на синонимите „извличам полза“, „облага“. Ответницата е апортирала придобитите от нея имоти в дружеството, като срещу вноската си в капитала на дружеството е придобила и записала новоемитираните 6902 обикновени поименни налични акции от всичките 7 402 бр. в дружеството. Получила е над половината от общия брой акции, от което следва извод, че се е възползвала от отчуждаването. Онова, от което се е възползвала, е пазарната оценка на имотите към момента на отчуждаването, а тя е посочена от вещите лица, оценили апортната вноска. Ето защо, предявеният иск се явява основателен до размера, за който е предявен. До този извод е достигнал и окръжният съд, поради което неговото решение следва да бъде потвърдено. Неоснователни се явяват изложените аргументи във въззивната жалба за това, че не е получена реално процесната сума, както и становището относно паричния еквивалент на правата по акциите, към датата на придобиването им, което не е паричната равностойност на

внесеното имущество, респективно номинална стойност на акциите, спрямо ооснованието на иска.

По разноските: направено е искане от пълномощника на жалбоподателката за определяне на дължимия му адвокатски хонорар, което не следва да се уважава в настоящото производство. Същият е назначен по реда на ЗПП и съгласно чл.39, заплащането се извършва от НБПП въз основа на отчет и решение на председателя му, т.е. редът за определянето и изплащането е друг по ЗПП.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №168 от 05.05.2023 г., постановено по търг.дело №538/2023 на Окръжен съд Пловдив, с което Д. Г. П. е осъдена да заплати, на основание чл.57, ал.2 от ЗЗД, на П.-** ЕООД – в несъстоятелност, ЕИК *****, представлявано от синдика С. М. Ж., сумата от 284 354 лв., представляваща равностойността на следните недвижими имоти: СОС с идентификатор *****, СОС с идентификатор ***** и СОС с идентификатор *****, които не могат да бъдат върнати в масата на несъстоятелността, поради отчуждаването им, след предявяване на отменителни иски по чл.647, ал.1, т.3 от ТЗ, уважени с влязло в сила решение по т.д.№189/2019 на ПОС, ведно със законната лихва от 20.09.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____